Dosarul nr. 5r-570/2026
4-26019015-5r-18022026

Hotărîre
în numele Legii

29 mai 2026 municipiul Chişinău
Judecătoria Chişinău (sediul Buiucani)
Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecătorul, Liudmila Beșliu
Grefier, Iana Grahmez;
în lipsa: contestatarului Arnaut Sergiu și a agentului constatator Magîr Evghenii;
Examinând, în ședință publică, contestația declarată de Arnaut Sergiu împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. DCT nr.04041480 din 27.11.2025 întocmit de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică al Direcției de Poliție mun. Chișinău, prin care Arnaut Sergiu a fost recunoscut vinovat în comiterea contravenției prevăzute de art. 240 alin. (2) Cod contravențional, instanța de judecată, -

c o n s t a t ă :

La 27 noiembrie 2025 agentul constatator din cadrul Direcției de monitorizare și documentare trafic rutier a Inspectoratului Național de Securitate Publică al Direcției de Poliție mun. Chișinău, Mangîr Evghenii a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. DCT nr.04041480, prin care Arnaut Sergiu a fost recunoscut vinovat în comiterea contravenției prevăzute de art. 240 alin.(2) Cod contravențional.

La rândul său, Arnaut Sergiu la 10.02.2026 a înaintat o contestație privind dezacordul cu legalitatea procesului-verbal cu privire la contravenție.

În esență, autorul contestației indică că, nu este de acord cu procesul-verbal cu privire la contravenție și cu decizia de sancționare.

Contestatarul Arnaut Sergiu în privința căruia au fost întreprinse măsurile necesare și de rigoare privind citarea la adresa indicată în contestație, în ședința de judecată nu a fost prezent necatând la faptul că a depus contestația împotrivă procesului-verbal cu privire la contravenție și cu certitudine cunoaște despre desfășurarea procesului judiciar de examinare a contestației. Conducându-se de jurisprudența CEDO în cauza Avramenco contra Moldovei și Ponomaryov contra Ucrainei, unde Curtea a statut că participantul la proces, care cunoaște despre faptul desfășurării în privința sa a unui proces judiciar, este obligat de sine stătător să se intereseze de mersul procesului și examinarea cauzei în lipsa

acestuia nu va constitui o încălcare a art. 6 CEDO, din care motiv instanța a considerat posibilă examinarea cauzei în lipsa contravenientului, cu remiterea copiei de pe hotărâre.

Agentul constatator din cadrul INSP în persoana lui Mangîr Eugeniu, fiind legal înștiințat despre locul, data și ora examinării cauzei, în ședință de judecată nu s-a prezentat, nu a comunicat motivele neprezentării și nu a solicitat examinarea cauzei în lipsă, astfel în temeiul art. 455 alin. (2) Cod contravențional, instanța a apreciat drept posibilă examinarea cauzei în lipsa agentului constatator.

Examinând probele administrate întru dovedirea celor invocate și raportându-le, per ansamblu, la prevederile legale ce guvernează spețа, instanţa de judecată consideră necesar de a admite contestația ca fiind întemeiată, reieşind din următoarele considerente.

În primul rând, instanța de judecată stabileşte că, contestaţia înaintată de către Arnaut Sergiu este depusă cu respectarea termenului prevăzut de art. 448 alin. (1) Cod contravențional.

Potrivit art. 8 Cod contravențioanal, persoana este supusă răspunderii contravenţionale numai pentru fapte săvîrşite cu vinovăţie.

Conform art. 10 Cod contravențioanal, constituie contravenţie fapta, acţiunea sau inacţiunea, ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decît infracţiunea, săvîrşită cu vinovăţie, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod şi este pasibilă de acţiunea contravenţională.

Conform art. 14 alin. (1) Cod contravențioanal, contravenţia se săvîrşeşte cu intenţie sau din imprudenţă. Conform art. 14 alin.(2) Cod contravențioanal, contravenţia se consideră săvîrşită cu intenţie dacă persoana care a săvîrşit-o îşi dădea seama de caracterul prejudiciabil al acţiunii sau inacţiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, a dorit sau a admis în mod conştient survenirea acestor urmări.

Potrivit art. 440, alin. (1) Cod contravenţional, constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere a dosarului după caz, funcţionarului abilitat să examineze cauza contravenţională din cadrul autorităţii din care face parte agentul constatator în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.

Conform art. 425 alin. (1) Cod contravențional, probele sânt elemente de fapt, dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei. Conform art. 425 alin. (1) Cod contravențional – în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la

contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, depoziţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză.

Reține instanța că conform prevederilor 442 alin. (1) Cod contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui.

În şedinţa de judecată s-a constatat cu certitudine faptul că, potrivit procesului verbal cu privire la contravenție, seria/nr. DCT nr.04041480, Arnaut Sergiu a fost recunoscut vinovat în comiterea contravenției prevăzute de art. 240 alin.(2) Cod contravențional, pentur faptul că la data de 15.07.2025, aflându-se la volanul automobilului de model Toyota cu n/î ARW 276, a neglijat semnalul luminos de interzicere al semaforului destinat derijării circulației rutiere în intersecție.

Remarcă instanța că, probatoriul pe care își întemeiază pretențiile agentul constatator, este constituit din procesul verbal cu privire la contravenție, care identifică faptul că, pretinsul contravenient, ar fi încălcat prevederile art.240 alin.(2) Cod contravențional, declarația cet. Ursu Liudmila care a declarat că la data comiterii faptei 15.07.2025, la volanul automobilului de model Toyota cu n/î ARW 276 se afla cet. Arnaut Sergiu născut la *****, IDNP *****, plane fotografie, precum și certificat de conformitate, procesul verbal de audeire a mrtorului Ursu Liudmila, contract de locațiune precum și cazierul contravențional.

Instanța reține că una dintre condițiile esențiale pentru atragerea unei persoane la răspundere contravențională este identificarea certă a autorului faptei imputate. Potrivit art. 425 Cod contravențional, probele administrate trebuie să permită stabilirea existenței contravenției, identificarea făptuitorului și constatarea vinovăției acestuia.

Din materialele cauzei rezultă că concluzia agentului constatator privind identitatea conducătorului auto se întemeiază în principal pe declarațiile martorului Ursu Liudmila, care a indicat că la data de 15.07.2025 automobilul de model Toyota cu numărul de înmatriculare ARW 276 era condus de Arnaut Sergiu. Totodată, la dosar a fost anexat și un contract de locațiune, utilizat de agentul constatator în susținerea poziției sale.

Cu toate acestea, instanța constată că declarațiile martorului și înscrisurile anexate nu sunt suficiente pentru a demonstra, în mod cert și neechivoc, că anume Arnaut Sergiu se afla la volanul automobilului la momentul comiterii pretinsei contravenții.

Or, din copia pașaportului prezentată de contestator și anexată la materialele

cauzei rezultă că acesta a părăsit teritoriul Republicii Moldova la data de 17.06.2025 și a revenit abia la 18.08.2025. Prin urmare, la data de 15.07.2025, când se pretinde că a fost săvârșită contravenția, Arnaut Sergiu nu se afla pe teritoriul Republicii Moldova.

Instanța reține că această împrejurare este una obiectivă și verificabilă, confirmată prin documente oficiale, care infirmă în mod direct afirmațiile martorului Ursu Liudmila referitoare la prezența contestatorului la volanul vehiculului în ziua respectivă. În condițiile în care din actele oficiale rezultă că persoana indicată drept conducător auto se afla în afara țării, declarația martorului nu poate fi apreciată ca fiind suficientă și credibilă pentru a stabili identitatea făptuitorului.

De asemenea, contractul de locațiune anexat la dosar poate demonstra eventual existența unor raporturi juridice cu privire la utilizarea vehiculului, însă nu constituie prin sine o probă a faptului că la data de 15.07.2025 anume Arnaut Sergiu conducea automobilul. Deținerea, folosința sau posibilitatea de utilizare a unui mijloc de transport nu echivalează cu dovada prezenței efective a persoanei la volan la un anumit moment.

În lipsa unor probe obiective suplimentare, precum imagini foto sau video care să permită identificarea certă a conducătorului auto ori alte mijloace de probă care să confirme nemijlocit prezența contestatorului la locul săvârșirii faptei, instanța consideră că declarația martorului Ursu Liudmila este contrazisă de probele administrate de partea contestatoare și nu poate servi, de una singură, drept temei suficient pentru constatarea vinovăției.

Prin urmare, instanța concluzionează că agentul constatator nu a demonstrat, prin probe pertinente, concludente și suficiente, faptul că anume Arnaut Sergiu a condus automobilul la data de 15.07.2025. Mai mult, probele prezentate de contestator confirmă imposibilitatea obiectivă a prezenței acestuia pe teritoriul Republicii Moldova la data indicată în procesul-verbal.

În asemenea circumstanțe, există un dubiu serios și rezonabil cu privire la identitatea autorului contravenției, dubiu care, potrivit principiilor procesului contravențional și prezumției de nevinovăție, urmează a fi interpretat în favoarea persoanei în privința căreia a fost pornit procesul contravențional.

Luând în consideraţie cele menţionate mai sus, instanţa de judecată consideră că agentul constatator, nu a cercetat sub toate aspectele circumstanțele cauzei, și nu a identificat corect persoana care se prezumă că a comis contravenția, iar alte careva probe care ar veni în fortificarea poziției agentului constatator, că fapta a fost comisă de către cet. Arnaut Sergiu la materialele dosarului contravențional nu au fost anexate.

Reieșind din cele expuse este imposibil de a menționa faptul că, cazul a fost examinat de agentul constatator corespunzător, și nu trezește dubii la capitolul de constatare și individualizare, fapt care vine în contradicție cu prezumția de nevinovăție,

ori erorile admise urmând a fi tratate în folosul contravenientului, astfel, în detrimentul învinuirii aduse.

Agentul constatator la etapa de acumulare a probelor nu a întreprins măsuri bine definite în vederea identificării persoanei/persoanelor responsabile cât și a acțiunilor acestora.

Conform art.458 alin. (1) Cod contravențional, examinând cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenţiei imputate; b) existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei; c) vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional; d) existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante; e) necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale; f) alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei.

Potrivit art. 441 alin. (1) lit. a) Cod Contravențional prevede că procesul contravenţional nu poate fi pornit, iar dacă a fost pornit, nu poate fi efectuat şi va fi încetat în cazurile în care: f) nu identificat făptuitorul.

Conform art. 461 Cod Contravențional, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute la art. 441 şi 445, instanţa încetează procesul contravenţional.

Astfel, luând în consideraţie cele enunţate mai sus, instanţa de judecată consideră că contestația este întemeiată și pasibilă de admis, cu încetarea procesului contravențional în temeiul art. 441 alin. (1) lit. f), nu este identificat făptuitorul.

În conformitate cu art. 441 alin.(1) lit.f) art. art. 460-462 Cod contravențional, instanţa de judecată

h o t ă r ă ș t e:

Se admite contestația declarată de Arnaut Sergiu împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. DCT nr.04041480 din 27.11.2025 întocmit de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică al Direcției de Poliție mun. Chișinău, prin care Arnaut Sergiu a fost recunoscut vinovat în comiterea contravenției prevăzute de art. 240 alin. (2) Cod contravențional, ca fiind întemeiată.

Se încetează procesul contravențional iscat în privința cet. Arnaut Sergiu în baza art. 181 Cod Contravențional, în temeiul art. 441 alin. (1) lit. f) *nu este identificat făptuitorul*.

Hotărârea poate fi contestată cu recurs la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul Buiucani).

Președintele ședinței,
Judecătorul ***Liudmila Beșliu***